

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. , 0761 621 994,

redactor_sef@yahoo.com

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Despre dezlegări și pomeniri în acest post

În general, cunoaștem faptul că sâmbetele și duminicile Postului Crăciunului, precum și Praznicele Împărătești și zilele unor sfinți mai importanți din perioada acestui post, sunt rânduite ca fiind zile cu dezlegare la untdelemn, vin și pește. Aceste zile au astfel de dezlegare pentru bucuria sărbătorii și pentru ca această bucurie a Prăznirii să poată fi resimțită de către credincioșii Bisericii și în latura trupească, nu numai în cea duhovnicească.

De altfel, Praznicele Împărătești ale Mântuitorului și ale Maicii Domnului au dezlegare la pește, în orice zi a săptămânii sau perioadă liturgică ar cădea ele. Chiar și atunci când posturile sunt foarte aspre în ce privește hrana și asceza, Praznicele Împărătești care cad în perioada acestor posturi (Bunavestire, în 25 martie, în Postul Paștilor, și Schimbarea la Față a Mântuitorului, în 6 august, în Postul Adormirii Maicii Domnului) au dezlegare la pește, în orice zi a săptămânii ar cădea, inclusiv miercuri sau vineri.

Postul Crăciunului și Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, sunt perioade de postire mai ușoară, în sensul în care marțea și joia creștinii au dezlegare la untdelemn și vin, iar sâmbăta și duminica și dezlegare la pește. Pentru a simplifica și unifica punerea în aplicare a rânduielilor, în calendare zilele cu dezlegare la pește sunt însemnate cu un peștișor.

Avem însă în prima săptămână a Postului Crăciunului, până în 21 noiembrie, la Praznicul Intrării în Biserică al Maicii Domnului, precum și în ultima săptămână, în perioada 20-25 decembrie, perioade cu postire mai aspră, fără dezlegare la pește, ci doar cu dezlegare la untdelemn și vin. Dată fiind durata de 40 de zile a acestui post, atât perioada de început, cât și cea de sfârșit constituie prilejuri de intensificare a luptei duhovnicești, care trebuie să se sprijine și pe o asceză mai severă a trupului.

Dezlegarea la pește în ziua Intrării în Biserică al Maicii Domnului din Postului Crăciunului, ca și celelalte dezlegări, au menirea de a aduce celor ce postesc „mângâiere” ca un semn de bunăvoință din partea Mântuitorului, a Maicii Domnului sau a sfinților respectivi.

Sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului, cunoscută în popor și sub numele de Ovidenie sau Vovidenie (din slava veche - conducere, aducere, intrare) constituie și un prilej pentru pomenire a morților, în special pentru copiii morți nebotezați, pentru cei care ne-au instruit și educat, dar și pentru oamenii care au murit fără lumânare. Există în popor credința că lumina dată de Ovidenie va arde veșnic pe lumea cealaltă, atât pentru cel răposat, cât și pentru sufletul celui care o dăruiește, o aprinde.

În sfârșit, Vovidenia este sărbătoare preferată de creștinii pentru a primi Sfânta Împărtașanie, punând în evidență respectarea primei săptămâni duhovnicești din Postul Crăciunului, prin postire și spovedire, dar și cinstirea Maicii Domnului, prin bucuria comuniunii cu Fiul ei, Domnul nostru Iisus Hristos.

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Anunț umanitar

Fetița COSTEA ȘTEFANIA EDINA suferă de o gravă afecțiune la ochi. A fost externată de la Clinica de Oftalmologie a Spitalului „Sf. Spiridon” cu diagnosticul Cataractă congenitală sectorială, Ambliopie prin deprivare senzorială, Nistagmus de fixație și Esotropie prin deprivare senzorială, și recomandarea de a se prezenta în clinica de Chirurgie oftalmologică pentru implant de cristalin.

Chiar dacă este vorba de un copil în vârstă de numai un an și șapte luni, Casa de Asigurări pentru Sănătate nu poate oferi compensarea sumei de 1.500 RON, care reprezintă costul operației.

În aceste condiții, apelăm la bunăvoința dumneavoastră și vă rugăm a contribui, în măsura posibilităților, pentru a putea reda vederea acestei fetițe.

Colecta este asigurată prin domnul consilier Aioanei Gheorghe și va fi oferită direct secției medicale care va efectua operația și toate analizele medicale aferente.

Târgul pentru Sanatatea Ta...
ECOAGRIS

Produsele de la Târgul Ecogris le puteți găsi la punctul de desfacere deschis în curtea Bisericii Toma Cozma

Vă invităm să ne vizitați!

Găsiți produse proaspete pentru toate gusturile.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzecișisasea după Rusalii

Joi: Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

Program liturgic în această săptămână

◆ **Astăzi, duminică, 17 noiembrie**

• ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie

Preoți slujitori:

- Pr. Paroh Mihai Mărgineanu

- Pr. II Iustinian Ionuț Răduc

Ipodiaconi: Bogdan Albu, Alex Adomnicăi

Asistent liturgic: Alexandru Stratulat

• ora 17.00, Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Marți, 19 noiembrie, ora 17.00,**

Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

◆ **Miercuri 20 noiembrie, ora 17.00,**

Slujba vecerniei

◆ **Joi, 21 noiembrie, ora 8.00,** Utrenia și Sf.

Liturghie la sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului

◆ **Vineri, 15 noiembrie, ora 17.00,** Sfântul Maslu

◆ **Sâmbătă, 16 noiembrie ora 17.00,** Vecernia

Pastorală Sfântului Sinod

al Bisericii Ortodoxe Române cu prilejul anului omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena (câteva fragmente)

Anul 2013 a fost declarat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca **Anul omagial al Sfîntilor Împărați Constantin și Elena** în Patriarhia Română, întrucât se împlinesc 1700 de ani de la emiterea, de către Sfântul Împărat Constantin cel Mare, a *Edictului de libertate religioasă de la Mediolanum (Milano)*, în anul 313. Prin acest document unic, deosebit de important prin consecințele sale în viața Bisericii, a fost garantată libertatea credințelor religioase și proclamarea încetării persecuției împotriva creștinilor pe tot cuprinsul vastului Imperiu Roman... În conștiința Bisericii creștine și a întregii umanități Sfântul Împărat Constantin și mama sa, Sfânta Împărăteasă Elena, au rămas nu numai apărători ai libertății religioase și buni credincioși, ci și mari civilizatori ai epocii lor și apărători ai demnității persoanei umane, ai omului creat după chipul lui Dumnezeu.

(continuare în pagina a 3-a)

Evangelhia duminicii

Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina

(Luca 12, 16-21)

16. Și le-a spus această parabolă: "Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina.

17. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n'am unde să-mi adun roadele?

18. Și a zis: Aceasta voi face: Strica-voi hambarele mele și mai mari le voi zidi și-mi voi strânge acolo tot grâul meu și bunătățile mele;

19. Și-i voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, manâncă, bea, veselește-te!...

20. Dar Dumnezeu i-a zis: Nebunule!, în noaptea aceasta îți vor cere sufletul. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?

21. Așa se întâmplă cu cel ce-și adună sieși comori, și nu întru Dumnezeu se îmbogățește".

Egoismul - antecamera nebuliei

- Poți oare să ajungi în Iad, doar pentru faptul că eforturile și sacrificiile tale au fost încununete de succes ? Ne vrea Dumnezeu impasibili, leneși sau apatici ?

- Poți pierde mântuirea pentru simplul fapt că ești prevăzător, că te frământă pentru ziua de mâine ? Dorește Dumnezeu să fim delăsători, lipsiți de idealuri și de perspective pentru viitor ?

- Poți fi declarat nebun, chiar de Însuși Dumnezeu, pentru simplul fapt că vrei să te bucuri de roadele muncii tale ? Atunci, unde mai este dreptatea ?

Pilda rânduită în această duminică a fost rostită de Mântuitorul tocmai pentru a oferi răspuns la această ultimă întrebare, atunci când un om din mulțime I-a adresat o cerere, pe deplin justificată, spre a-L angaja pe Hristos în ceea ce numim „dreptate socială”: „*Învățătorule, spune fratelui meu să împartă moștenirea cu mine*” (Luca 12,13). Deducem că cei doi frați aflați în litigiu erau oameni credincioși - primul însoțea pe Mântuitorul și I s-a adresat sperând că „Învățătorul” îi va rezolva și lui problema atât de delicată a indiviziunii proprietății moștenite. Cel de-al doilea este indicat chiar de fratele său că nu ar rămâne insensibil dacă Mântuitorul i-ar spune, ar intermedia această cerere. De asemenea, putem deduce că cei doi frați erau și destul de înstăriți, că moștenirea disputată nu le era atât de vitală, deoarece Hristos, provocat de cerere, atrage atenția că „viața cuiva nu stă în prisosul avuțiilor sale”(Lc. 12,15).

La prima vedere, pilda pare a nu avea legătură cu solicitarea acelui om, dar scoate în evidență aspecte esențiale legate de raportul pe care trebuie să-l avem cu proprietatea, cu averea, care trebuie privite ca mijloace pentru a ne „îmbogăți în Dumnezeu”, așa cum ne atenționează concluzia acestei pilde.

Este adevărat, averea aduce cu sine o altă percepție a lumii, a realității, plasându-ne pe terenul înăbușit de spini și grijilor de tot felul (Luca 8,14). Și astfel, *din proprietari, ajungem „proprietate” a propriei noastre proprietăți*, mergând până la a nu ne mai recunoaște pe noi înșine. Fiecare bun, fiecare beneficiu pe care-l primim e un semn al binecuvântării, dar și al încrederii pe care Dumnezeu ni le acordă, pe măsura meritelor și a capacităților noastre pentru a le folosi, a le pune în valoare pe măsura așteptărilor Sale. De aceea, un câștig spontan, un profit material surprinzător, o poziție socială nesperată, chiar și atunci când sunt rezultatul unor eforturi personale susținute, trebuie privite întotdeauna ca un semn al bunăvoinței lui Dumnezeu, care ne încarcă cu responsabilități, ne acordă mai multă încredere.

Bogatul din această pildă s-a făcut pe sine Dumnezeu al propriei vieți: pe toate le raportează doar la sine, iar prin sintagma „suflete al meu” conferă până și sufletului o percepție materială și egocentrică. De aceea Dumnezeu i-a spus: „Nebune”, căci excluderea Lui din viața noastră este începutul nebuliei. Spune psalmistul: „zis-a cel nebun întru inima sa, nu este (nu există) Dumnezeu” (Psalm13,1). Negarea existenței lui Dumnezeu trebuie privită ca o adevărată nebulie,

deoarece toată logica noastră sănătoasă e în armonie cu voia lui Dumnezeu, iar negarea lui Dumnezeu este illogică, oricâte argumente logice ne-ar așeza în față înșelăciunile celui rău.

Chiar dacă nu punem la îndoială existența și lucrarea lui Dumnezeu, totuși, Îl raportăm destul de des la propriile interese. Îi facem loc lui Dumnezeu în mintea noastră numai în măsura în care ne poate ameliora viața, condiția materială, transformându-L într-un fel de accesoriu al sărăciei, al dificultăților pe care le întâmpinăm. Iar când reușim să ne clădim propriul „colț de rai” material pe pământ, atunci când le avem pe toate, începem să nu mai avem nevoie de El. Asta înseamnă de fapt gândirea seculară: în goana după cele materiale, nu ne mai îndreptăm pașii spre Dumnezeu. Și Scriptura ne învață: „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăuga vouă*” (Matei 6,33), căci în această lume „*totul este deșertăciune și vânare de vânt*” (Ecclesiast 1,14).

Încă de mici clădim cu mîgală imaginea omului de succes în mintea copiilor noștri: rezultate personale bune, aprecieri pozitive, satisfacții profesionale, bani, bogăție, putere, autoritate, prestigiu, poziție socială notabilă. Nu mai contează nici măcar mijloacele. Iar când omul nu reușește să le atingă, explicațiile se transformă într-o zgomotoasă acuză la adresa familiei, a societății și chiar a lui Dumnezeu, într-o lamentabilă fugă de noi înșine.

Nu întâmplător, în ultimii ani, cele mai mari manifestări din țara noastră au devenit pelerinajele, în care mase mari de oameni se adună într-o cinstire mai cu seamă a doi sfinți cuvioși: o tânără de neam bogat, care a nesocotit averea moștenită de la părinți, împărțind-o săracilor, înmormântându-și notorietatea în smerenia unei existențe anonime, și un om de condiție socială precară, retras în rugăciune departe de orice apreciere materială a semenilor. Și-au ales un mod de a trăi și de a avea care să le permită a se dedica total lui Dumnezeu, slujindu-i pe oameni, fie prin generozitate, fie prin onestitate și devotament.

Paradoxal parcă, evlavia pelerinilor ni-i înfățișează astăzi pe Sfânta Parascheva și pe Sfântul Dimitrie ca imagini ale „omului de succes”, a căror popularitate se întemeiază pe lucruri simple, pe o existență lipsită de spectacolul lumii, pe o detașare totală față de avere, iar „celebritatea” lor se revărsă benefic pentru fiecare din cei care știu să culeagă pentru propria existență reperatele mântuitoare. Într-adevăr, puține personalități în istoria noastră au reușit să miște, să sensibilizeze atâtea conștiințe !

Iar lecția vieții lor ne învață a trăi și pentru alții, prin fapte de milostenie, căci milostenia nu face bine doar altora, ci face bine și celui milostiv, căci îl eliberează măcar puțin din robia materialului și din cușca egoismului care închide poarta lucrării lui Dumnezeu.

Mântuirea nu înseamnă numai salvarea, izbăvirea, eliberarea de sub povara păcatului și a consecințelor acestuia. În primul rând mântuirea trebuie să însemne împlinirea rostului pentru care Dumnezeu te-a adus la existență !

Pr. Mihai Mărgineanu

Pastorală Sfântului Sinod

(continuare din pagina întâi)

Astfel, legislația constantiniană a cuprins legi prin care episcopii și preoții au primit dreptul de a proclama, în biserici, eliberarea sclavilor creștini; legi prin care erau protejate logodna și căsătoria și au fost interzise adulterul și avortul; legi care interziceau tortura, uciderea sclavilor de către stăpani și stigmatizarea feței oricărui deținut; legi prin care erau protejați copiii abandonati, copiii minori și copiii orfani; legi prin care se interzicea abandonarea copiilor nou născuți, răpirea copiilor, vânzarea copiilor din motive de sărăcie, iar părinții săraci trebuiau ajutați de f isc sau din vistieria personală a Împăratului. Toate acestea erau prevederi legale revoluționare pentru mentalitățile sociale păgâne de la începutul secolului al IV-lea, și au devenit repere definitorii pentru matricea spirituală a Europei și a întregii umanități.

Ne aducem aminte și îi cinstim pe Sfinții Împărați Constantin și Elena pentru că, prin viața și faptele lor, au fost mărturisitori ai lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu care S-a făcut om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor. De asemenea, îi cinstim pentru că au fost împreună lucrători cu Biserica în activitatea social-filantrropică și de înnoire morală a societății. Sfinții Împărați nu numai că au eliberat pe episcopi și preoți din închisoare, arătând un respect deosebit față de slujitorii Bisericii, dar au dăruit Bisericii, pentru a fi locașuri de cult, edificii imperiale de judecată, care au purtat și pe mai departe numele de basilica, nume păstrat în limba română sub termenul de biserică. Gestul a reprezentat o compensație pentru pierderile suferite de creștini în timpul persecuțiilor, când multe lăcașuri de închinare au fost dărmate de împărații prigonitori romani, iar bunurile aparținând comunităților creștine au fost răpitate de persecutori. Sfinții Constantin și Elena, deși au condus Imperiul într-o vreme în care împăratul era considerat și cinstit ca zeu, având statuie în templele păgâne, au refuzat această cinstire idolatră și s-au arătat modele de viață creștină și de stăruință în credință, de conducători creștini înțelepți implicați în ajutorarea aproapelui, preocupați de respectarea libertății și demnității umane. Ei sunt rugători pentru noi în fața tronului lui Dumnezeu, dar și îndrumători ai noștri prin exemplul vieții lor, întrucât au asigurat o educație creștină aleasă copiilor și au ocrotit familia creștină. Sfânta Împărăteasă Elena este un model de mamă creștină, care dăruiește fiului său, Sfântul Împărat Constantin, o educație luminată de credința în Hristos, care are ca temelie iubirea față de Dumnezeu și față de semenii.

Sfinții Împărați Constantin și Elena au înființat, sprijinit sau au încurajat activitatea a numeroase așezăminte sociale, ce exprimau dragostea creștină față de aproapele aflat în suferință, precum: orfeline, spitale, leprozerii, așezăminte pentru săraci, pentru fecioare sau văduve, pentru primirea străinilor. Sfânta Împărăteasă Elena s-a implicat direct în construirea la

Constantinopol a unui azil pentru văduve, precum și a unor așezăminte pentru primirea străinilor la Ierusalim, Constantinopol și Sevastia.

În iconografia ortodoxă, Sfinții Împărați Constantin și Elena au între ei așezată Sfânta Cruce, pentru că Sfântul Constantin a descoperit Crucea pe cer, iar Sfânta Elena în pământ...

*Preacuvioși și Preacucernici Părinți;
Iubiți frați și surori în Domnul,*

Tot în anul 2013 am comemorat pe Părintele Dumitru Stăniloae, la împlinirea a 110 de ani de la nașterea sa și a 20 de ani de la mutarea din această viață. Considerat „cel mai mare teolog al secolului al XX-lea”, Părintele Dumitru Stăniloae a cunoscut în profunzime și a folosit în toate operele și studiile sale teologice gândirea și scrierile Sfinților Părinți, pe care le-a prezentat într-o formă vie și actuală. Întreaga sa operă este o sinteză neo-patristică creatoare, pe care a realizat-o nu doar citind, citând și traducând operele Sfinților Părinți, ci continuând în duhul Sfinților Părinți reflecția teologică ortodoxă. Părintele Dumitru Stăniloae nu se referă doar la teologia Sfinților Părinți, ci preia temele majore din literatura patristică, le adâncește și le continuă, în dialog cu contextul socio-cultural și misionar al epocii noastre.

În monumentală Filocalie în 12 volume, notele explicative constituie aprofundări teologico-mistice de o copleșitoare bogăție spirituală, încât, prin strădania de o viață a Părintelui Stăniloae, Sfinții Părinți devin contemporani și prieteni cu cititorii teologiei acestui mare dascăl și teolog român.

Despre Părintele Profesor Dumitru Stăniloae putem vorbi numai la prezent, el fiind o făclie de Înviere pentru teologia și spiritualitatea Bisericii noastre. Purtător al unei mărturii mature și rodnice, luminoasă și plină de speranță, Părintele Dumitru Stăniloae rămâne pentru noi un mare dar pe care Dumnezeu l-a făcut Bisericii Ortodoxe, precum și o frumoasă pildă care trebuie să ne inspire constant...

*Preacuvioși și Preacucernici Părinți;
Iubiți frați și surori în Domnul,*

Cu nădejdea că îndemnul nostru pastoral va fi o întărire în credință și o chemare la fapta cea bună în folosul semenilor bolnavi și neajutorați, ne rugăm Domnului Iisus Hristos de la care vine „*toată darea cea bună și tot darul desăvârșit*” (Iacob 1, 17), să vă binecuvinteze pe toți cu iubirea, mila și bunătața Sa dumnezeiască, spre a arăta mai ales în vremea Postului Crăciunului multă rugăciune și grijă pentru cei bolnavi, precum și milostenie față de toți cei neajutorați. În felul acesta ne vom pregăti mai bine pentru slăvitul Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a făcut Om „*pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire*” (Simbolul credinței sau Crezul).

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! (2 Corinteni 13, 13).